

рѣши още распря-та. Царь Константинъ ся изяви за умягчено-то Аріанско ученіе, т. е. че Сынъ-тъ само приличя на Отца, но не е отъ еднѣ същностъ съ Отца, и на соборы-тѣ въ Арлесъ и Миланъ въ 353 и 355 г. това ученіе надви; кое-то е едно явно доказателство че спасеніе-то не трѣбва да ся учяква отъ соборы-тѣ, и че рѣшеніе-то на истиннѣ-тѣ не зависи отъ вышегласіе. Распря-та за Божество-то на Исуса Христа погуби живота на мнозина человекѣ и, имаше за слѣдствіе крѣвавы боеве, до гдѣ царь-*Феодосій* на съборъ-тъ въ *Константинополь* въ 381 равенство-то на Сына, направи единственно достойно ученіе. Аріанскій-тъ символъ на вѣрж-тѣ, за това между Готты-тѣ и вичкы-тѣ скытающи Германскы плѣмена, отъ ненависть къмъ Рымляны-тѣ станж прѣобладажще и само послѣ по-легка-легка, можяло да ся истрѣби, при кое-то особенно обстоятелство-то помагаше, че Франки-тѣ отъ веднѣжъ ся обрнѣхъ къмъ правовѣрно-то си ученіе, както ся държѣше въ Рымъ. Нѣ плѣвели-тѣ продължихъ да растѣтъ въ нѣкои страны до седмый-тъ вѣкъ.

Друга една распря ся появи противъ Епископа *Нестора* въ Константинополь, кой-то не одобряваше наричаніе-то на дѣвж *Маріж Богородица*, зашто-то съ това ся изличява различіе-то между божество-то и человекство-то на Исуса Христа.

Съборъ-тъ въ Ефесъ (431 г.) го осжди като еретикъ. Той быде отлученъ отъ чина си и умрѣ